

Tabel 2.3.1.3.1: Overblik over beregnede produktivetsgevinster fra stordrift

<i>Model</i>	<i>Produktivetsgevinst fra stordrift (antal årsværk)</i>	<i>Antal årsværk i udgangspunktet</i>	<i>Produktivetsgevinst fra stordrift i % af antal årsværk</i>
Samlet model (alle årsværk eksklusiv selskabsligning)	318	3.616	9%
Lønmodtager-relateret	153	1.308	12%
Erhverv og hovedaktionærer	0	1.940	0%
Administration/støtte	19	367	5%
I alt	172	3.616	5%

Note: Effektiviseringspotentiale fundet gennem analyser er jævnfør Bilag B opjusteret med en faktor 1,046 for opregning til landstal. Dette tal er derefter blevet nedjusteret med 6,2% svarende til den andel ÅV, som personlig borgerbetjening udgør af totalen

Generelt kan modellerne dog kun i begrænset omfang forklare produktivetsforskelle mellem kommunerne ud fra størrelse/stordrift og andre rammebetingelser. Den samlede model formår i nogen grad at forklare variationen, tilbage er dog stadig betydelige uforklarede produktivetsforskelle (omkring halvdelen af variationen uforklaret). Produktivetsforskelle synes således i høj grad at skyldes forskelle i procesgennemførelse og kapacitetsudnyttelse mellem kommunale skatteansættende myndigheder – hvorfor store forbedringsmuligheder fra udbredelse af bedste praksis må forventes. Desuden medfører de betydelige uforklarede produktivetsforskelle, at effekten fra stordrift er mindre end man ofte ser i administration og sagsbehandling i mere centraliserede organisationer. Mere centraliserede organisationer har oftest mindre forskelle i procesgennemførelse og kapacitetsudnyttelse mellem decentrale enheder. Med enheder der er mere homogene på disse områder træder effekten af stordrift oftest tydeligere frem. I dette tilfælde ”drukner” effekten som følge af de store forskelle i procesgennemførelse, kapacitetsudnyttelse mv.

2.3.2 Beregning af potentiale fra bedste praksis

Produktivetsgevinster fra udbredelse af bedste praksis beregnes på to måder for at triangulere potentialet på tværs af beregningsmetoder. Disse to metoder er ”stordriftsjusteret bedste praksis” (i afsnit 2.3.2.1) og ”DEA-analyse” (afsnit 2.3.2.2). For begge disse metoder analyseres bedste praksis effekter ud fra såvel den samlede model for alle årsværk i hver af de kommunale skatteansættende myndigheder (dog eksklusiv selskabsligning) samt for de tre separate modeller for undergrupper af del-opgaver (lønmodtager-relateret, erhverv og hovedaktionærer og administration/støtte). Selskabsligning analyseres separat i afsnit 2.6.

Efter gennemførelse af analyser af produktivetsgevinster fra udbredelse af bedste praksis opsummeres disse og tillægges de ovenfor beregnede stordriftseffekter i afsnit 2.3.2.3.